

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

966. Quid, & quotuplex sit suppressio beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

quomocunque aliam in Cathedrali potestas est penes solum Papam. De essentia enim Cathedralis est Episcopatus, et ut in ea creetur Episcopus; creare autem Episcopatus, & Episcopos solius Papa est, Castrop. de benef. 17. 13. 1. 5. p. 2. §. 11. n. 2. Azor l. c. q. 2. Garc. p. 12. c. 5. nu. 1. citans Rebuff. in pr. tit. de Erect. Eccl. in Cathedrali. Idem est de mutatione Cathedralis in Metropolitanam. Garc. l. c. Sic contra, solus Papa auctoritatem habet Cathedrali conveniendi in non Cathedrali; quia solus Papa est, Episcopus de jure, & Episcopatus supprimere seu extinguere. Azor cit. q. 2.

2. Secundò convertere Parochialem Ecclesiam, vel aliam simplicem in Collegiatam est quoque solius Papæ; quia Ecclesia Collegiata non erigitur, nisi Principalis in ea dignitas aliqua constituitur; cujus sit toti illi Ecclesie præcellere, cujusmodi dignitates non nisi à solo Papa creari possunt. Azor l. c. cui adhæret Castrop. l. c. & fusc. Lott. l. 1. q. 14. n. 43. ubi: Audiendi non sunt, qui existimant, Episcopum posse erigere Parochialem Ecclesiam in Collegiatam per text. c. quoniam. de vita & honest. Clericor. hic enim textus, ut probat nu. 44. loquitur de Ecclesia Regulari. Et n. 40. ubi: a Regulus juris nimium recederet, si admitteremus, Episcopum posse erigere Collegiatam, cui est interdita vel unius solius ac simplicis dignitatis honor erectio (juxta ea, quæ fusc. dixerat l. c. n. 14.) et si contrarium dicat quod ad hoc Azor. cit. c. 29. q. 25. ubi, quod novas dignitates erigere possit Legatus, quia id potest Episcopus) neque verò dubitandum, Collegiatam Ecclesiam proprie ac verè esse dignitatem; quapropter textus c. quoniam. de vita & honest. Clericor. sic est interpretandus, ut restringatur ad limites juris communis. Et n. 48. & 49. ubi: Recedendum non est ab illa sententia, ut Episcopus, vel alius quivis inferior à Papa nequeat erigere Collegiatam; nam præsumendo ab auctoritate delegata ipsius Sedis, impossibile est, ut Episcopus sua ordinaria auctoritate talem erectionem facere possit, ut censuit S. Congregatio Concilii in Conversana 27. Jun. 1626. contra Rebuff. l. c. qui tamen dicit, solere id fieri per Papam, item contra Garciam l. c. n. 4. qui tamen dicit, sententiam Azorii esse tutiorem. Sic neque Legatus erigere potest Ecclesiam Cathedrali. Azor p. 2. l. 5. n. 29. q. 5.

3. Tertio: Pari modo Regularem Ecclesiam convertere in seculari, & contra, non est Episcopi, sed solius Papæ; quia Regulares Ecclesie modò sunt exemptæ. Azor. Castrop. l. c. Poterit tamen id Legatus; quia Legatus est exemptorum Ordinarius. Azor. cit. c. 29. q. 25. ubi etiam; quod Legatus in Provincia sibi demandata possit Ecclesiam unam erigere in Conventualiam, etsi alteri monasterio posito extra suam Provinciam subiecta sit.

4. Quarto: Sic quoque solius Papæ est, Ecclesiam Regularem unius ordinis mutare in alteram diversæ Religionis. Azor cit. c. 30. q. 2. Etsi enim olim Episcopi auctoritate erigebantur Ecclesie Regulares, modò tamen, quia sunt ab Episcopis exemptæ privilegis Pontificum impetratis, Superiorum Regularium auctoritate eriguntur. Azor. cit. c. 30. q. 4.

5. Quintò: Potest tamen Episcopus potestate sua ordinaria mutare Ecclesiam simplicem in curatam, & Parochialem. Azor l. c. Castrop. cit. nu. 2. Garc. l. c. citans Rebuff. in pr. tit. de erect. in Parochial. & licet S. Congregatio censuerit, id Episcopum seu Ordinarium non posse, intelligendum tamen id est, sine causa & necessitate. Garc. Castrop. l. c.

6. Sextò: E converso tamen Episcopus nequit

Parochialem Ecclesiam convertere in simplicem potestate ordinaria; quia id ei prohibetur à Trident. sess. 25. c. 16. Castrop. cit. n. 2. in fine citans Barbo. alleg. 88. n. 9. Unde mirum est, quod Azor cit. q. 2. dicat, posse Episcopum mutare Ecclesiam simplicem in Parochialem; & contra, juxta c. ad audientiam. de Eccl. adif. cum dictum cap. tantum loquatur de constituendo præter Parochialem antiquam Ecclesiam aliam cum presbytero, qui Sacramentum administret, ubi partis remotioris Parochianorum necessitas ita exegerit, nisi forte intelligat Azor, uti se explicare videtur q. 3. seq. in casu, quo Parochus Ecclesiam deseruerit ob solam sterilitatem, vel eos interperiem, in quo tamen casu etiam subintelligendum videtur, si & Parochiani simul Ecclesiam deseruerint sine spe redeundi; sic enim videtur posse converti in simplex, de quo vide dicta alia, ubi de Parochiis erigendis.

Quæstio 965. An, & que causa, & solemnitas requiratur ad talem mutationem Beneficiorum faciendam?

1. Respondeo primò: Vel evidentem necessitatem, vel magnam Ecclesiarum utilitatem esse causam legitimam. Azor cit. c. 30. q. 3. ubi etiam addit, ex iisdem causis, ex quibus facta illa Ecclesiarum mutatio, posse eandem de novo rescindi, & fieri regressum ad pristinum statum.

2. Respondeo secundò: Ad erectionem simplicis in Collegiatam requiritur consensus patronorum. Lott. l. 1. q. 14. n. 53. & ex eo Corrad. pr. benef. l. 2. c. 9. n. 8. dicentes: quævis Ecclesia simplex, si causa urgeat, potest in Collegiatam erigi, dum tamen, si patronata est, patronorum consensus accedat, alias secus; nisi quod Corrad. expresse addat: Patronorum Laicorum. Et si de factis erigeretur, semper intelligitur sine præjudicio patronorum, item citantes Praposit. in c. si ex laicis. n. 7. l. 1. q. 1. unde etiam, si talis Ecclesia juris patronatus erigatur in Collegiatam, patronorum retentum jus præferendi ad præbendam illius; eo quod priora jura hoc modo maneant intacta, & privilegium compatibile cum statu mutato per mutationem non extinguatur, tradit Corrad. l. c. n. 102. & 103.

Quæstio 966. Quid, & quorū sit suppressio beneficiorum?

1. Respondeo ad primum: Suppressio est extinctio tituli beneficiæ, per quam beneficium definit esse in rerum natura, ejusque fructus seu redditus, si qui sunt, applicantur aliis beneficiis aut locis piis. Colligitur ex Garc. p. 12. c. 1. n. 1. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 9. n. 1. Azor. p. 2. l. 6. c. 30. q. 12. Et hujus suppressionis frequentem usum esse in Curia Romana, ait Corrad. l. 2. c. 8. n. 1.

2. Respondeo ad secundum: Suppressio alia est temporalis, alia perpetua. Lott. l. 2. q. 8. nu. 84. juncto n. 85. & ex eo Corrad. l. 2. c. 8. n. 72. Temporalis illa est, dum in Ecclesia aliqua ob decrecentiam reddituum supprimitur Canonicatus, postmodum tracta temporis supercrecentibus de novo creandus, seu ad pristinum statum reducendus, quæ est materia textus in c. cum accessissent. de constitut. Lott. n. 84. Corrad. l. c. Quod, qualescunque demum fuerit beneficium, facere potest Episcopus, auctoritate etiam sua ordinaria. Corrad. l. c. n. 73. Perpetua est, dum etiam manentibus redditibus alteri loco vel beneficio applicatis, alia ex causa beneficium supprimitur, non resurrecturum, seu creandum de novo. Suppressio perpetua subdistinguitur ab iisdem Lott. & Corrad. l. c. in extinctivam tituli,

tuli, & in non extintivam tituli. Extintiva tituli contingit, dum v. g. extinguitur Parochialis ad effectum erigendi eam in Collegiatam; tollitur enim tunc de rerum natura titulus ipse collativus, denominatio, essentia, & natura Ecclesie Parochialis collativa. Non extintiva tituli contingit, dum beneficium ita unitur alteri, ut soluta iterum ea unione intelligatur solummodo remotum impedimentum prius injectum (intellige ab ista unione, quod minus de per se confertur, aut ad illud presentari quis possit) non verò beneficium deduci de non esse ad esse, seu de novo creari; quia tunc in illo titulo conservatur materia & forma ipsius essentiae beneficii, licet impediatur collatio. Lott. l. c. n. 85. & 86. & ex eo Corrad. l. c. n. 74. secus ac contingit in dissolutione unionis accessoriae subjectivae. Verum, ut patet ex descriptione suppressionis à nobis data, hac non extintiva tituli suppressio minus proprie dici potest.

Quaestio 967. Ex qua causa fieri posse suppressio beneficiorum?

Respondeo primo in genere: Cum suppressio evidenter tendat in diminutionem divini cultus, atque adeo difficilius permittatur juxta c. cum accessissent de Constitut. requirit causam praesens necessariam. Lott. l. c. n. 28. n. 79. Inter venire debere aut necessitatem, aut evidentem Ecclesiae utilitatem; & horum unum sufficere, ut dum Parochialis supprimitur, ut erigatur in Collegiatam ob augmentum cultus divini, ait Corrad. l. 2. c. 15. n. 13. & 14. Unde etiam patet, diminutionem reddituum non esse unicam & solam causam, ut ait Castrop. loc. cit. suppressiois; eum etiam remanentibus fructibus imminutis dentur & alia suppressiois, etiam ab Episcopo faciendae, causae vergentes in augmentum magnum cultus divini, & Ecclesiarum utilitatem, ut patebit ex mox dicendis. Corrad. loc. cit. n. 11. & 12.

2. Respondeo secundo in specie: Praecipua causa supprimenti beneficia est reddituum diminutio. Corrad. loc. cit. n. 34. Lott. cit. q. 28. n. 80. Ceter. p. 12. c. 1. n. 2. cum communi juxta textum c. ut. de verbor. signif. & Gl & DD. ibidem. Hac autem diminutio, prout ipsum nomen sonat, accipienda non est simpliciter pro tenuitate reddituum, sed habito respectu quantitatis assignatae ab initio fundationis; si enim beneficiati praedecessores durante tempore contenti fuerint ea portione & quantitate, non est faciendae suppressio, seu minuendum numerus beneficiorum ex hoc prae-textu insufficientiae reddituum. Lott. cit. q. 28. n. 85. sic respondit dicens à Rota apud Seraph. decis. 1385. n. 3. ac proinde, dum pro causa suppressionis assignatur tenuitas praebendarum à Ventrigl. To. 2. annot. 8. §. 1. n. 18. & aliis passim, ea accipienda erit, quae ex post, numerum diminutis post primam fundatione redditibus, vel etiam quae mutatis temporum circumstantiis contingit, dum v. g. quae olim tempore fundationis longe leviore pretio comparabantur vitae congrue sustentandae subsidia, modo vix duplicato pretio acquiritantur, & sic redditus, qui olim sufficiebant, modo omnino sint insufficientes pro congrua beneficiarii sustentatione. Sed neque simplex attendenda reddituum diminutio, sed talis, ut persona idonea non possit ex fructibus illis vivere, & onera beneficii ferre. Lott. loc. cit. n. 83. citans Felin. in c. cum accessissent. n. 29. in fine, uti nec Praebendarum quaecunque tenuitas sufficit, nisi ex una cum distributionibus adeo sint tenues, ut Canonici

inspecti loci ac personarum qualitate, inde decenter juxta gradum suum vivere nequeant. Ventrigl. loc. cit. Neque sufficere ista diminutio aut tenuitas pro causa, ubi ea forte fuerit temporaria, propter sterilitatem aliquam extraordinariam, aliòve casus fortuitos. Lott. l. c. n. 81. Porro tenuitatem hanc Canoniarum tunc esse sufficientem causam eisdem supprimenti, quando eidem non potest provideri per unionem beneficiorum aliorum simplicium, ait Ventrigl. l. c. n. 20. ubi, quod non nisi in subsidium, & in casum, quo simplicia beneficia alia Praebendis uniri non possunt, concedatur hac facultas supprimenti Canoniarum Episcopo. Idem tradit Castrop. cit. §. 9. n. 2. juxta dispositionem Trid. sess. 14. c. 15.

3. Secunda causa suppressionis, seu diminuendi numerum beneficiorum in aliqua Ecclesia est, dum in eo numero excellit contra fundatorum determinationem. Lott. l. c. n. 93. dicens, hanc causam videri agnovisse Justinian. in Authentica, ut determinatus sit numerus Clericorum, Huc spectat (quam pro tertia causa assignat Lott. n. 94.) dum numerus in nimiam esset effectus multitudinem.

4. Tertiam causam assignat Corrad. cit. c. 8. n. 15. ex Gratian. discip. for. c. 817. n. 7. nimirum decorem & honorem Ecclesiae Cathedralis; dum validam fuisse habitam, ait suppressionem duorum Canoniarum ad istum finem, ut in Ecclesia Cathedrali, ubi pauci erant Canonici, & ideo necesse erat non sine dedecore adimplere omnia minima spectantia ad Clericos, & alios in minoribus constitutos, praeter dictos Canonicos constituerentur aliqui Clerici Divinis ibi inservientes.

5. Quartam quoque causam adjicit Corrad. ex eodem Gratian. l. c. n. 10. sustentationem fabricae; quod idem tradit Azor p. 2. l. 6. c. 30. q. 15. in fine his verbis: Potest etiam ita supprimitur Episcopus, ut ejus redditus perpetuo impendantur in usum fabricae Ecclesiae ipsius. Quin & pro causa assignat ex eodem Gratian. & aliam Ecclesiae utilitatem, vel etiam alium pium usum. Quod tamen postremum non videtur tam facile admitrendum, nisi utilitas illa Ecclesiae, piusque alius usus necessitatem simul quandam importaret, sicut supra dictum de causa unionis.

6. Denique causa sufficiens supprimenti beneficium est unio, seu ut illud uniatu aliis beneficiis, piusve locis, adeoque causa quae sufficit ad faciendam unionem, sufficit etiam ad faciendam suppressionem; unio enim, ut ait Lott. l. c. n. 95. est filia suppressionis, quae fit pro minuendo numero, sicut divisionis, quae fit pro augendo numero, filia est erectio novi cujusdam tituli.

Quaestio 968. An, & qualiter causa suppressionis probanda?

Respondeo primo in genere: Debet causa facta suppressionis legitime & plene probari. Corrad. cit. c. 8. n. 33. & 54. ubi: pro sustentanda suppressione requiritur causa formiter probanda, neque creditur Episcopo illam asserenti juxta vigentem regulam ex doctrina Bartol. in l. si sorie. ff. de Castrens. pecul. & Decian. in c. quae in Ecclesiam, de Constitut. n. 130. quod in iis, quae sine causa fieri nequeunt, non creditur gerenti actum circa interventum causa. Corrad. cit. c. 8. n. 22. 23. & 24. & n. 54. ubi id ipsum limitans ait: non creditur Ordinario, nisi quando agitur de suppressione antea facta, & in visitatione enuntiata, ut Calderin. decis. 439. a n. 4. vel quando est enunciata causa in specie, & non in genere. V. de hoc dicta supra de justificanda causa unionis, quae eadem hic locum habent. Illud